

РЕШЕНИЕ

№ 1908

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11802** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу Решение №20067284 от 15.03.2021г. по НАХД № 5153/2020г. по описа на СРС, НО, 12 състав.

Съдебното решение е постановено по жалба срещу Наказателно постановление № СОА20– РД11 – 692/26.02.2020г., издадено от заместник – кмет на Столична община, с което на С. Т. М. на основание чл. 22, ал.5 от ЗМСМА, вр. чл. 178д от ЗДвП и чл. 98, ал.2, т. 4 от ЗДвП и чл. 53, ал. 1 от ЗАНН е наложена глоба в размер на 200 лева, дължима в полза на общинския бюджет.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно, неправилно и немотивирано и потвърждаване на наказателното постановление. Възражава се срещу изводите на съда, че е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН. Нарушението на чл. 98, ал. 2, т.4 от ЗДвП е безспорно извършено, а нарушителят не е бил възпрепятстван да организира защитата си. Доводите се поддържат в хода на съдебното производство от упълномощен процесуален представител. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът, лично, чрез преводач от английски език прави искане за потвърждаване

на решението на СРС.

Прокурор М. от СГП счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

След анализ на събраните доказателства в производството пред СРС е прието, че на 10.12.2019г. около 07.43 часа в [населено място] на [улица]срещу № 12 към [улица]С. Т. М. е паркирал лек автомобил марка „Пежо“ с рег. [рег.номер на МПС] на място, определено за паркиране на хора с трайни увреждания, което е обозначено с пътен знак Д 21. Съставен е АУАН от В. В., старши полицай в Общинска полиция при СДВР и издадено НП от зам.кмета на Столична община за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, за което е наложена глоба в размер на 200 лева по чл. 178д от ЗДвП. Направени са правни изводи, че извършването на нарушението и неговият автор са безспорно доказани, но са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, на разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН във връзка с разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от НПК, като АУАН и НП са издадени срещу лице, което е чужд гражданин, за когото няма доказателства, че владее говоримо и писмено български език и без да му е осигурен преводач. Нарушението е прието за съществено, защото е рефлектирало върху правото на защита и на това основание НП е отменено.

Решението на СРС е постановено при неправилно приложение на закона, касационно основание по чл. 348, ал. 2 от НПК.

Основанието за отмяна на наказателното постановление, прието от СРС е нарушено право на защита в административнонаказателното производство, поради неосигуряване на преводач от английски език на жалбоподателя. Настоящата съдебна инстанция счита, че нарушението не е съществено и не е възпрепятствало правото на защита. Както е посочил в жалбата пред СРС С. М. е женен за българка, която живее в С. и прекарва част от времето си в Република България. Съпругата му е преводач и работи като видеооператор. Обстоятелството, че актът е ръкописен и нечетлив не е относимо към правния спор. Жалбоподателят е подписал лично жалбата, която е изготвена на български език, има познания по езика, достатъчни, за да разбере какво нарушение е извършил и да организира защитата си. Прави възражения, че няма правни познания, което го е затруднило, но това не е процесуално нарушение на административно наказващия орган, което да е основание за отмяна на наказателното постановление. Касационната инстанция приема, че ответникът по касация е разбрал съдържанието на АУАН в достатъчна степен, за да организира в пълен обем защита си. Наказателното постановление също е изготвено на български език, а подадената срещу него жалба пред СРС потвърждава ясното и недвусмислено разбиране на съдържанието му. От касатора не е допуснато особено съществено нарушение на административно-производствените правила, от такъв характер, че изцяло да е лишило наказаното лице от разбиране в какво е обвинен и от правото му на защита, с което не е нарушен основен принцип в наказателното право по см. на чл.15 НПК и закрепен в чл.56 от Конституцията на Република България. Административнонаказващият орган е предоставил процесуални средства,

необходими за упражняване и защита на правата и засегнатите интереси на ответника по касация, при което не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което при доказано извършване на нарушението и на неговия автор да е основание за отмяна на наказателното постановление и отпадане на отговорността. Неправилно СРС е приел наличие на съществено нарушение на процедурата и само на това основание е отменил наказателното постановление. Следва решението на СРС да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

При този изход на правния спор е основателно искането на касатора за присъждане на разноски в минимален размер от 80 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено по чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ,

Предвид тези съображения, Административен съд София - град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20067284 от 15.03.2021г. по НАХД № 5153/2020г. по описа на СРС, НО, 12 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СО А20 – РД11 – 692/26.02.2020г., издадено от заместник – кмет на Столична община, с което на С. Т. М., ЛНЧ [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], [улица], на основание чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА, вр. чл. 178д от ЗДвП и чл.98, ал.2, т. 4 от ЗДвП и чл.53, ал. 1 от ЗАНН е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА С. Т. М., ЛНЧ [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], [улица] да заплати на Столична община сума в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.